

عنوان مقاله:

بررسی ساختار فضایی معماری مساجد سنتی و معاصر ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی رویکردهای نو در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهناز اژدری - گروه معماری، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران

حامد ایمان طلب - دکتری مرمت ابنیه تاریخی و مری

خلاصه مقاله:

مساجد به عنوان مهم ترین بناها در هر شهر و روستا، همواره نقش های متعددی در زندگی اقشار مردم داشته اند. این بناها چون بزرگترین ساختمان ها بوده اند، در آغاز نیازی به داشتن نشانی ویژه نداشته اند. اما پس از گسترش شهرها، نخست با افزایش درگاه ها و سپس با ساختن میل و مناره در کنار آن، ساکنان شهر را به عبادتگاه، راهنمایی می کرده اند. با گذشت زمان تمامی این کارکردها تغییر کرده است. بسیاری از مساجد امروزی، نقش و هویت اساسی خویش را به مثابه مهم ترین بستر حفاظت از ارزش های اسلامی و برترین تجلی گاه ارتقا و اعتلای فرهنگ دینی از دست داده اند و به چهره هایی فرسوده و عبوس بدلگشته اند که دیگر جذابیت گذشته را برای جذب اقشار گوناگون مردم در بستر خویش ندارند. این پژوهش به بررسی ساختار فضایی مساجد سنتی و معاصر ایران به روش توصیفی تحلیلی پرداخته است. در این پژوهش می توان نتیجه گرفت، اگر طراحان امروز به اصول و معیارهای شکل گیری هر کدام از این استعاره های زبانی وجوه نمادین گذشته عمیقاً بیندیشند، می توانند به نتایجی تازه دست یابند، خود را از بند تقلید برهانند و شعری مطابق انتظارات انسان امروز و بر پایه ی شرع مقدس اسلام بسرایند.

کلمات کلیدی:

ساختار فضایی، مساجد سنتی، مساجد معاصر، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/652617>

